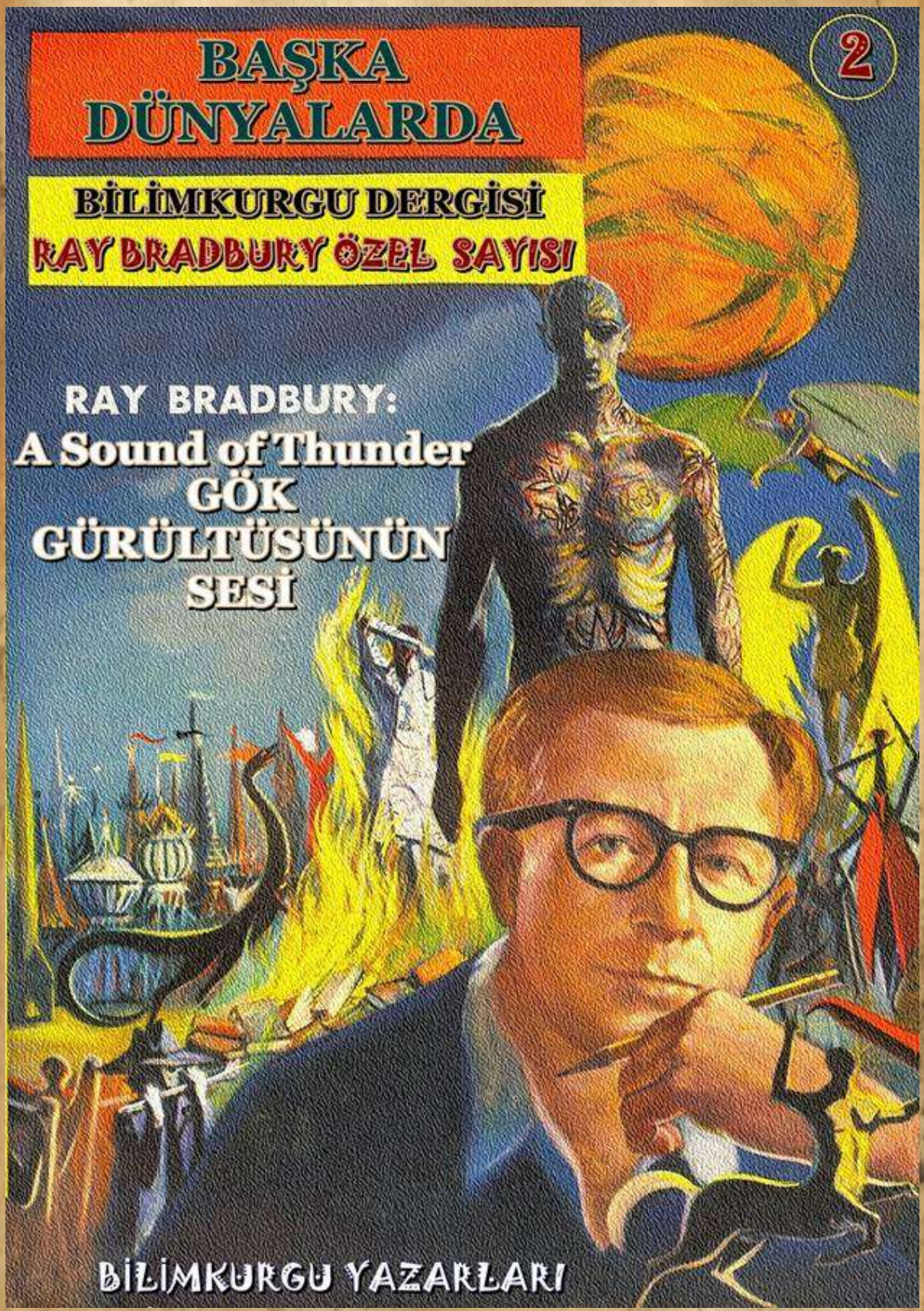
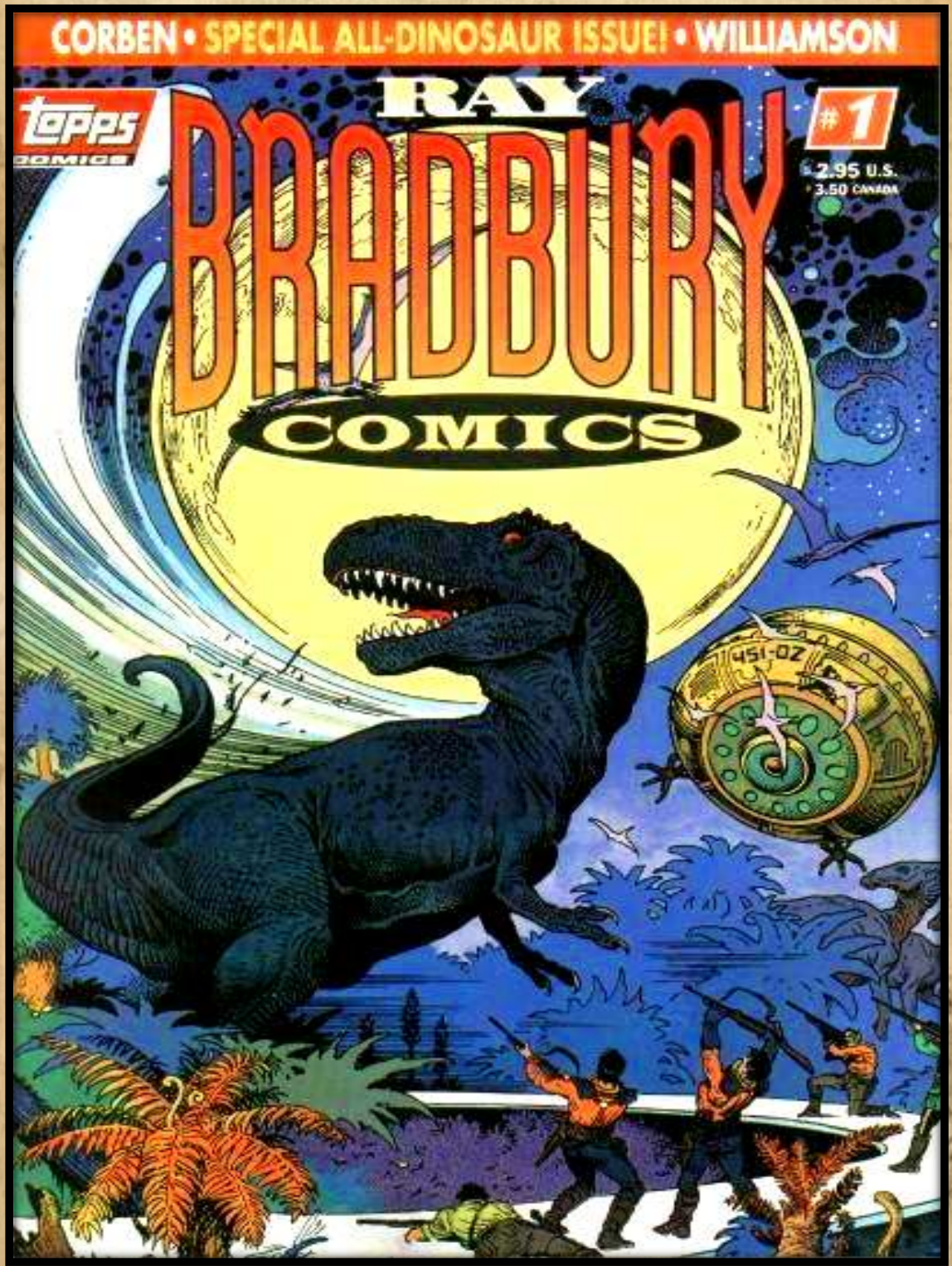

BAŞKA DÜNYALARDA
2
BİLİMKURGU DERGİSİ
RAY BRADBURY ÖZEL SAYISI
RAY BRADBURY:
A Sound of Thunder
GÖK GÜRÜLTÜSÜNÜN SESİ
BİLİMKURGU YAZARLARI

CORBEN • SPECIAL ALL-DINOSAUR ISSUE! • WILLIAMSON
Topps COMICS
RAY
BRADBURY
COMICS
#1
$2.95 U.S.
$3.50 CANADA
451-07

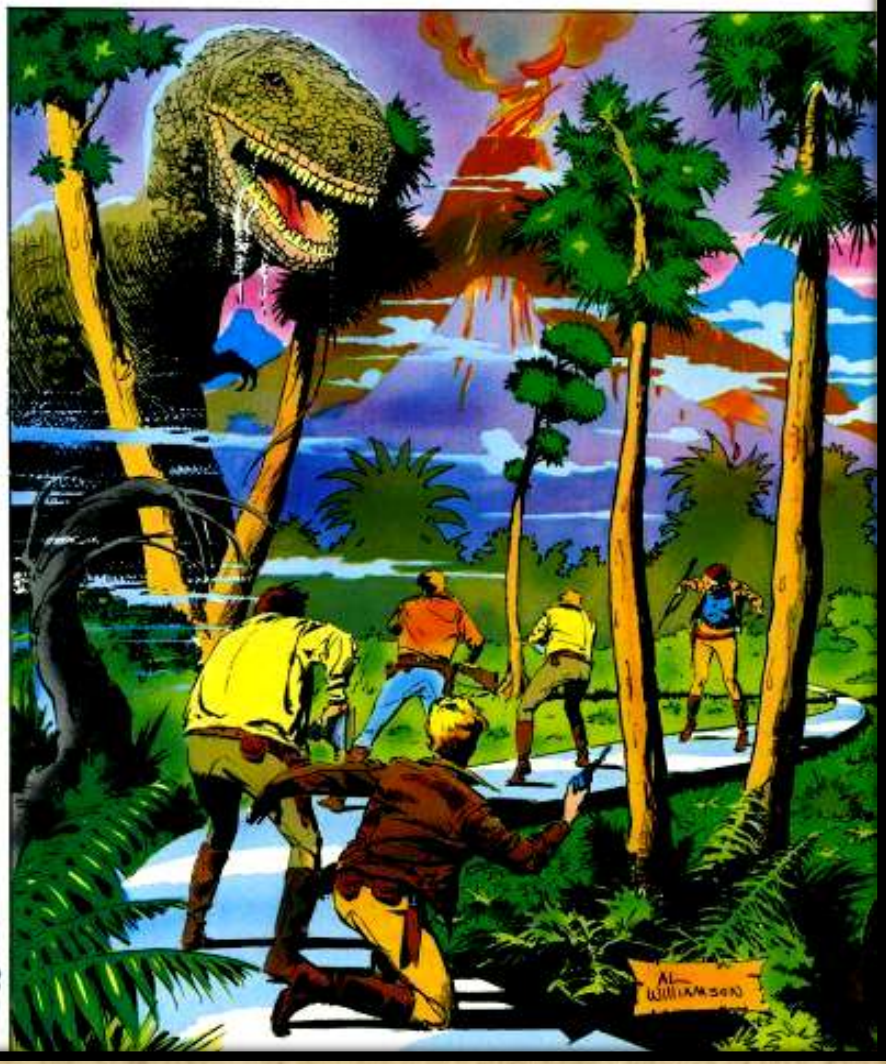
ORIGINAL EC COMICS FROM THE 1950s!

NO. 3
MAY

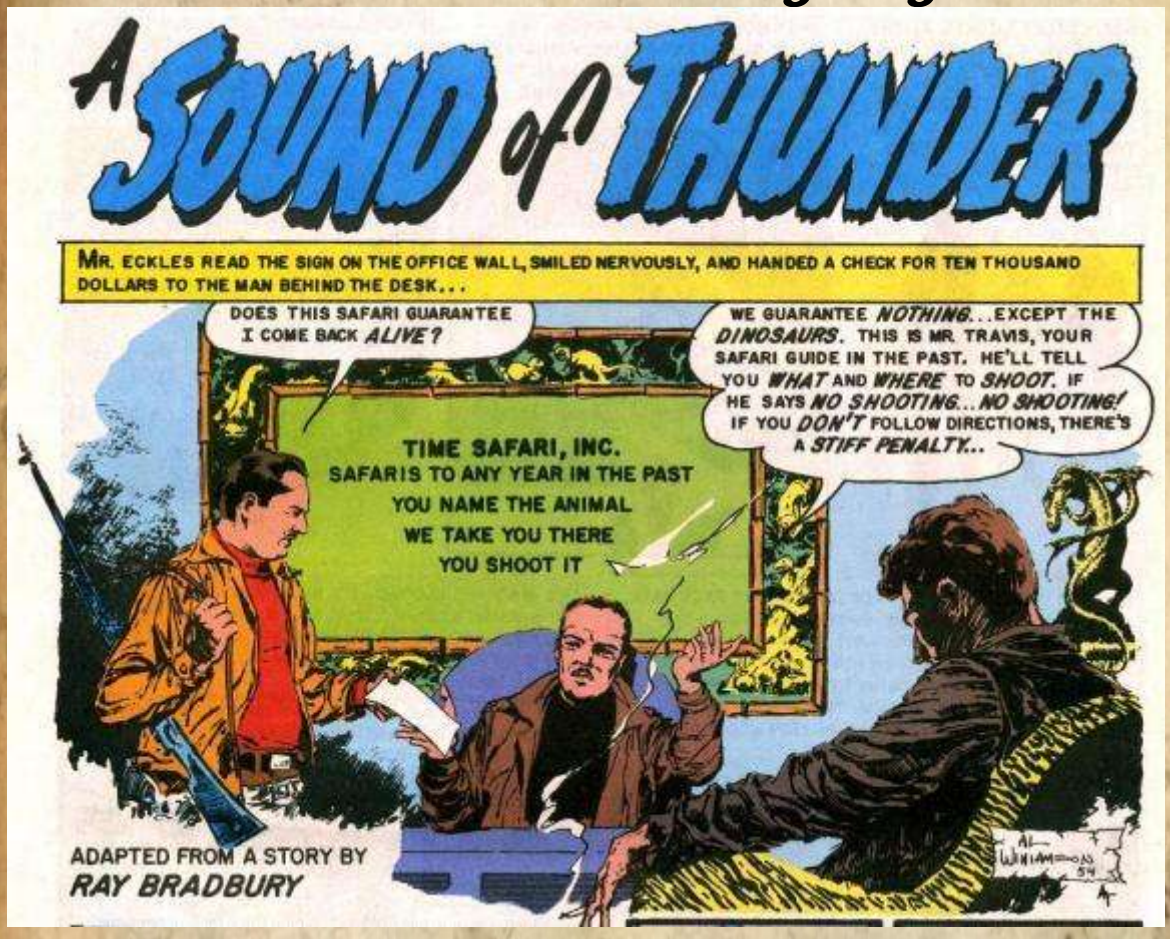
WEIRD SCIENCE-FANTASY

1.50
1.90
CANADA

(A SOUND of THUNDER) GÖK GÜRÜLTÜSÜNÜN SESİ - Ray Bradbury

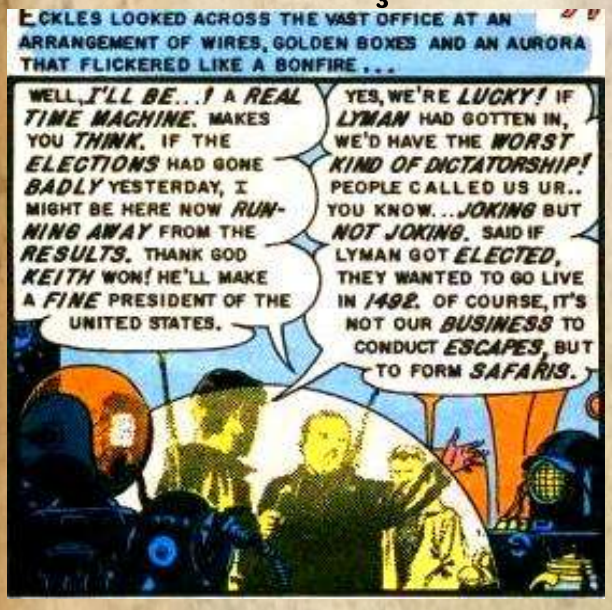
Duvarın üzerindeki yazı akan bir sıcak su tabakasının altındaymış gibi titrek görünüyordu. Eckels, bakarken göz kapaklarını kırptığını hissetti ve yazı bu kısa süren karanlıkta alev gibi yandı:

Eckels'in boğazında sıcak bir balgam birikti, adam yutkunup balgamı yuttu ve aşağıya gönderdi. Yavaşça ellerini dışarı çıkartırken, ağzının kenarındaki kaslar gülümseme şeklini aldı. Elindeki çekteki on bin doları masanın arkasındaki adama salladı.

" Bu safari sağ salim geri dönmemi garanti ediyor mu?"
Görevli "dinozorlar hariç hiçbir şeyi garanti etmiyoruz" dedi. Adam döndü "Bu bay Travis, sizin geçmişe yolculuğunuzdaki safari rehberiniz. Size neyi ne zaman vuracağınızı o söyleyecek. Ateş etmeyin derse ateş etmeyeceksiniz. Eğer kurallara itaatsizlik ederseniz, fazladan on bin dolar cezası var, ayrıca dönüşte hükümet sizden hesap sorabilir."
Eckels, karman çorman olmuş büyük ofise göz attı, bir an turuncu, bir an gümüş rengi, bir an mavi olan kablolar, çelik kutular. Sanki tüm Zamanlar, bütün yıllar, parşömen takvimler, tüm saatler üst üste yığdırılıp devasa bir şenlik ateşi yakılmış gibi bir ses geliyordu.
Tersine bir dokunuşla, bu yangın güzel bir şekilde tersine dönecekti. Eckels mektuptaki reklamlardaki ifadeleri hatırladı. Korların, küllerin içinden, tozların, kömürlerin içinden, altın rengi semenderler gibi, eski yıllar, yeşil yıllar sıçrayabilir, güller havayı mis gibi kokutabilir, ak saçlar İrlanda karasına döner, kırışıklıklar kaybolur, her şey başlangıcına döner, ölür, başlangıcına gitmek için koşturur, güneş gökyüzünün

batısında doğar ve doğusunda batar, geleneklerin tersine aylar birbirini yer ve her şey içiçe geçen Matruşkalar gibi birbirininin içine geçer, her şey başlangıçtan önceki zamana, yeşil ölüme, ölüm tohumlarına döner. Bir dokunuş bunu yapabilir, tek bir el dokunuşu. Eckels, "inanılır gibi değil" diyerek nefes aldı. Makinenin ışığı ince yüzüne vuruyordu. "Gerçek bir zaman makinesi" diyerek başını salladı. "İnsanın dün seçim sonuçları kötü gitseydi, bugün sonuçtan kaçmak için burada olabilirdim diyesi geliyor, çok şükür Keith kazandı, iyi bir Amerikan başkanı olacak"

Masanın arkasındaki adam "evet, talihliyiz" dedi. "Eğer Deutscher kazansaydı, berbat bir diktatörlük gelirdi. Senin için her şeye muhalif bir adam var, bir militarist, bir İsa karşıtı, insanlık karşıtı, entel karşıtı.

Millet bize telefon ediyordu, şaka yapıyorlardı ama şaka değildi, Deutscher kazanırsa 1492 yılına gitmek istiyorlardı. Tabii bizim işimiz insanların kaçmasını ayarlamak değil safari düzenlemek. Her neyse şu anda Keith başkan ve senin tüm düşünmen gereken şey..”
Eckels cümleyi adamın yerine bitirdi “ dinozorumu avlamak”
“ Bir tiranozarus Rex. Acımasız sürüngen, tarihin en inanılmaz hayvandır, şurayı imzalayın, başınıza her şey gelebilir, sorumluluk kabul etmiyoruz, bu dinozorlar açtır." Eckels öfkeyle kızardı "beni korkutmaya mı çalışıyorsunuz?"

"doğrusu evet. İlk atışta panik olacak birisi olsun istemeyiz, geçen yıl altı safari lideri ve bir düzine avcı öldü. Size gerçek bir avcının

isteyeceği en büyük heyecanı yaşatacağız. Sizi altmış milyon yıl önceye götürüp, zamanımızdaki en büyük oyunu oynatacağız, çekiniz hala burada, yırtabilirisiniz" Bay Eckels çeke baktı, parmaklarını hızla çekti.
Masanın arkasındaki adam "bol şans, Bay Travis Bay

Eckels sizindir" dedi.
Silahlarını da alarak yavaşça odayı geçip, ışıklar saçan gümüşi metal Makineye doğru gittiler.

Önce bir gün sonra bir gece, sonra bir gün, bir gece, sonra gece – gündüz – gece – gündüz, bir hafta, bir ay, bir yıl, on yıl! M. S 2055, M. S 2019, 1999, 1957! Gitti! Makine kükredi.

Oksijen başlıklarını takıp, telsizi denediler.

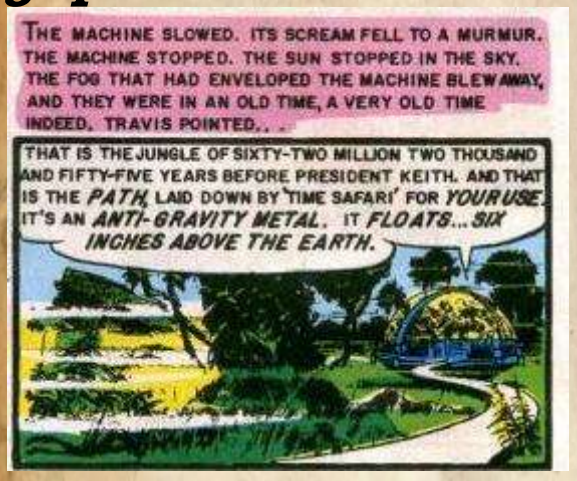
Eckels, koltuğun üzerinde sallandı, yüzü bembeyaz, çenesi kilitlenmişti, kollarının titrediğini hissedip aşağı baktı ve ellerinin yeni tüfeğini sımsıkı kavradığını gördü. Makinede başka dört adam daha vardı. Safarinin lideri Travis, Lesperance ve başka iki avcı Billings ve Kramer. Birbirlerine bakarak oturuyorlardı ve zaman yanlarından hızla geçiyordu. Eckels ağzından "bu silahlar dinazoru öldürür mü?" sözünün çıktığını duydu. Travis başlığındaki telsizden "doğru ateş edersen evet" dedi. "Bazı dinozorların iki

tane beyni vardır, biri kafasında, diğeri omurgalarının aşağısında, bundan uzak duracağız, şansımızı şu arttırır, ilk iki atışı gözlerine yapın, onları kör ederseniz, sıra beyinlerine gelir”
Makine uğuldadı. Zaman geriye akan bir film şeridiydi. Güneşler ve peşinden milyonlarca ay battı.

Eckels “ Düşünsene” dedi. “ tüm avcılar bizi kıskanacak, bunla kıyaslanınca Afrika bile Ilinois gibi olacak”
Makine yavaşladı, sesleri mırıltıya döndü. Makine durdu. Güneş gökyüzünde durdu. Makineyi kaplayan sis dağıldı ve üç avcı ile iki Safari lideri, dizlerinin üzerindeki mavi metal silahlarıyla kendilerini eski çağda, gerçekten çok eski bir çağda buldular.
Travis “İsa henüz doğmadı” dedi. “Musa tanrıyla konuşmak için dağa çıkmadı, Piramitler hala yeryüzünde keşfedilmeyi

bekliyor. Şunu unutmayın, İskender, Sezar, Napolyon, Hitler hiçbiri hayatta değil. Adam başını salladı.
Bay Travis işaret ederek " bu orman Başkan Keith'ten altmış iki milyon iki bin elli beş yıl önceki orman" dedi. Kaynayan bataklıklar, kocaman palmiyeler, bitkilerle dolu yemyeşil vahşi ormana çıkan metal yolu gösterdi. " Ve bu yolu Zaman Safarisi sizin kullanmanız için yaptı"

" Yol toprağın on beş santim yukarısında duruyor, bıçak gibi otlar, çiçekler ya da ağaçlar gibi dokunmaz, yer çekimine karşı bir metaldir amacı sizi geçmişin dünyasına dokunmanızı önlemek, hep yolda kalın, yoldan ayrılmayın, tekrarlıyorum hiçbir nedenle yoldan ayrılmayın! Düşerseniz cezası var ve biz olur demeden hiçbir hayvana ateş etmeyin."

Eckels "Niye?" diye sordu.

Tarihi vahşiliklerde oturdular. Rüzgâr uzaktaki kuşların sesini, katran kokusunu, eski tuzlu denizlerin, nemli çimenlerin, kan rengi çiçeklerin kokusunu getirdi. "Geleceği değiştirmek istemiyoruz, biz bu Geçmişe ait değiliz, hükümet de burada olmamızdan hoşlanmıyor, sermaye bulmak için çok kişiye rüşvet vermek zorunda kaldık. Zaman Makinesi alengirli bir iştir, bilmeden önemli bir hayvanı, küçük bir kuşu, balığı, çiçeği bile öldürebiliriz, böylece büyüyen türlerle ilgili bir bağlantıyı yok edebiliriz." Eckels " pek açık anlatmadın" dedi.

Travis "pekala" diye devam etti. " farz et ki burada bir fare öldürdük, o zaman bu özel farenin tüm gelecekteki ailesini yok ettik demek olur değil mi?"
"Doğru"
"Ve o farenin ailesinin, ailesinin, ailesinin ailesi! Bir tekmede bir fareyi, sonra bir düzineyi, sonra bin tanesini, bir milyon, bir milyarı fareyi yok edersin!"
Eckels "hepsi ölsün, ne olmuş?"

Travis hafifçe homurdanarak "ne olmuş mu?" dedi. "Evet, yaşaması gereken o

farelere ihtiyacı olan tilkilere ne olacak? On fare için bir tilki ölür, on tilki için bir aslan açlıktan ölür, bir aslan için her çeşit böcekler, akbabalar, sonsuz sayıda hayat türleri bir kaosun ve yok oluşun içine düşerler. En sonunda şuraya gelir: Elli dokuz milyon yıl sonra dünyadaki bir düzine mağara adamından bir tanesi yiyecek bulmak için bir domuz ya da ihtiyar kaplan avlamaya çıkar fakat arkadaşım sen bir fareyi öldürerek o bölgedeki tüm kaplanları yok ettin, bu yüzden mağara adım açlıktan ölür ve burayı lütfen not et, bir mağara adamı feda edilemez, o tüm geleceğin bir ulusudur, dölünden on tane oğlan doğar, ondan da yüz oğlan ve bir uygarlık. Bir adamı yok et, bir ırkı, bir halkı, bir tarihi yok edersin. Bunu Adem'in çocuklarından birini öldürmekle kıyaslayabilirsin, ayağını bir farenin üzerine basmakla dünyamızı ve kaderlerimizi uzun yıllar boyunca sürecek temellerinden sarsacak bir deprem yaratabilir. Bir mağara adamının ölmesiyle, daha doğmamış olan milyonlarcası ana rahminde kalacak. Belki Roma asla yedi tepe üzerine kurulmayacak, belki Avrupa hep karanlık bir orman olarak kalacak ve belki sadece

Asya sağlıklı ve zengin olacak, bir farenin üzerine basarak piramitleri ezebilirsin, bir farenin üzerine basarak Sonsuzluğun üzerinde Büyük Kanyon gibi bir iz bırakabilirsin, Kraliçe Elizabeth asla doğmayabilir, Washington Delawere'yi asla geçmeyebilir ve Amerika Birleşik Devletleri diye bir yer hiç olmayabilir. O yüzden dikkatli ol, yoldan asla ayrılma!”
Eckels “Anladım” dedi. “o halde çimlere bile dokunmamamız gerekir”
“ Doğru. Belli bitkileri ezmek hesap edilemeyecek zarar verebilir. Şuracıktaki küçük bir hata nispetsiz olarak katlanabilir. Elbette teorimiz yanlış olabilir. Belki Zaman tarafımızdan değiştirilemez veya belki sadece minik oranda değişebilir. Buradaki ölü bir fare böceklerdeki bir önce dengesizliğe, sonra nüfusta bir oransızlığa, daha sonra kötü hasata, depresyona, büyük açlığa ve son olarak uzak ülkelerde sosyal dengesinde değişikliklere yol açar. Bazen bundan çok daha minik bir şey... Belki sadece hafif bir nefes, bir fısıltı, bir saç, havadaki bir çiçek tozu, ancak dikkatli bakmadan göremeyeceğin çok küçük, minicik bir değişiklik. Kim bilebilir? Kim gerçekten bildiğini söyleyebilir? Biz bilmiyoruz.

Tahmin ediyoruz. Fakat zamanda karışıklık yapmamızın tarihte büyük veya küçük değişiklikler yapmayacağından kesin emin olana kadar dikkatli olacağız. Yolculuğa çıkmadan önce bildiğiniz gibi, bu Makine, bu Patika, giysileriniz ve vücudunuz sterilize edildi. Bu oksijen başlıklarını takıyoruz çünkü geçmişin atmosferini bakterilerimizle tanıştıramayız.

"Hangi hayvanlara ateş edeceğimizi nasıl bileceğiz?" Travis "onlar kırmızı boyayla işaretlendi" dedi. "Bugün seyahatimizden önce Lesperance'ı Makineyle buraya gönderdik. Bu özel bölgeye geldi ve bazı hayvanları takip etti. "

"Onları inceledi mi?"

Lesperance "evet" dedi. " tüm hayatlarını takip ediyor hangisinin daha uzun yaşadığını not ediyorum, çok az, kaç kez çiftleşiyorlar? Çok sık değil, hayat kısa, üzerine bir ağaç düşünce veya katran çukuruna düşerek ölecek olan bir tanesini bulunca, tam saatini, dakikasını, saniyesini not ediyorum. Boya püskürtüyorum, üzerinde fark edeceğimiz kırmızı bir leke bırakıyor. Sonra Geçmişe yolculuğumuzu hayvanın ölmesinden iki dakikadan fazla olmayacak şekilde

onunla karşılaşacak şekilde ayarlıyorum. Böylece sadece bir geleceği olmayan, çiftleşmeyecek olan hayvanları öldürmüş oluyoruz. Ne kadar dikkatli olduğumuzu anladın mı?”
Eckel “ama bu sabah zamanında gelseydin Safari'de bize denk gelmen gerekirdi! Nasıl gitti? Başarılı mıydı? Hepimiz sağ salim döndük mü?
Travis ve Lesperance birbirlerine baktılar.
İkinci, “bu bir paradoks yaratırdı” dedi. “Zaman, bir insanın geçmişte kendi kendisiyle karşılaşması gibi karışıklıklara izin vermez. Bu tür bir tehdit oluşursa, Zaman tıpkı hava boşluğuna düşen bir uçak gibi yol verir. Biz durmadan az önce makinenin sıçradığını hissettin mi? O tekrar Geleceğe giden bizlerin geçişiydi. Hiçbir şey görmedik. Bu keşfin başarılı olup olmadığını, dinozoru vurduğumuzu, hepimizin sağ salim döndüğünü - sizi kast ediyorum Bay Eckels - söyleyebilmemizin bir yolu yok.”
Eckels solgun bir yüzle gülümsedi.
Travis sertçe “kes şunu” dedi. “herkes ayağa kalksın!”
Makineden çıkmaya hazırdılar.

Orman yüksek, orman büyük ve dünya ebediyen tamamen ormandı. Müziğe benzeyen ve uçan çadırlara benzeyen sesler gökyüzünü kapladı, bunlar kocaman, gri kanatlarla yükselen piterodaktilsler, coşku ve hezeyanın devasa yarasalarıydı. Eckels, dar yolda dengesini sağlayıp, tüfeğiyle şakacıktan nişan aldı. Travis "bırak şunu!" dedi. " Şakadan bile nişan alma! Lanet olsun! Bir ateş alırsa.." Eckels kızardı "dinozorumuz nerede?"

Lesperance kol saatine baktı, "biraz ileride, altı saniye içinde kuyruğunu ikiye böleceğiz. Kırmızı lekeye dikkat edin! Biz söylemeden ateş

etmeyin. Yoldan ayrılmayın, yoldan ayrılmayın!”
Sabah rüzgarında ileri doğru gittiler. Eckels “tuhaf” diye mırıldandı. “altı milyon yıl sonra seçimler bitmiş olacak, Keith başkan oldu, herkes kutlama yapıyor. Ve biz burada altı milyon yıl yitirdik ve onlar hayatta değiller. Aylardır hatta ömür boyu düşündüğümüz şeyler daha dünyaya gelmediler ya da düşünülmeye başlamadılar.”

Travis “emniyet mandallarını açın!” diye emretti. “Eckels ilk sen ateş ediyorsun, sonra Billings, sonra Kramer”
Eckels “ben kaplan, yaban öküzü, bufalo, fil avladım ama şimdi çocuk gibi korkuyorum” dedi.
Travis “ah” dedi. Herkes durdu.
Travis elini kaldırdı. Adam “önümüzde” diye fısıldadı. “sislerin içinde, işte haşmetmeap oradalar”

Orman büyüktü ve cıvıltılar, hışırtılar, mırıltılar ve iç çekişleriyle doluydu. Birden sanki birisi kapıyı kapatmış gibi tüm sesler kesildi.
Sessizlik.

Sislerin içinden, bir metre öteden Tyrannosaurus Rex geldi.
Eckels "bu" diye fısıldadı "bu ..."
"Şştt!"
Dinozor, kocaman, yağlı, esnek, uzun adımlar atan bacaklarla geldi. Ağaçların yarısının otuz metre yükseğindeydi, büyük, şeytani bir tanrı, pençelerini yağlı sürüngen vücuduna yakın tutuyordu, her bacağı kalın kas iplerin içine batmış,

binlerce kiloluk beyaz kemiğin, korkunç bir savaşçının postu gibi parlak, pürtüklü bir deriyle kaplanmış bir pistondu. Her uyluğu tonlarca et, fildişi ve çelik yığınıydı. Ve vücudunun üst kısmının koca göğüs kafesinden, yılansı başını kıvırarak, insanları oyuncak gibi eline alıp, inceleyebilecek elleri olan iki hassas kol sarkıyordu. Ve başın bizzat kendisi tonlarca taştan yontulmuştu, kolayca gökyüzüne uzatıyordu. Ağzı aralanınca bıçaktan bir çite benzer dişleri gözüktü. Devekuşu yumurtasına benzeyen gözleri yuvarlandı, bu gözlerde açlıktan başka hiçbir ifade yoktu. Sırıtan bir ölü gibi ağzını kapattı. Koştu. Kalça kemikleri ağaçları ve çalıları eziyor, pençeli kuyruğu geçtiği her yere, nemli toprakları on beş santim kadar kazarak iz bırakıyordu.

Onlarca tonluk vücuduna göre çok dengeli, bale adımlarıyla koştu. Güzel sürüngen elleri havayı hissederek, temkinlice güneşli bir alana geldi. Eckels ağzını seğirterek "vay, vay! Boyu neredeyse Ay'a değecek!" dedi.

Travis öfkeyle " Şşt! Henüz bizi görmedi" dedi. Eckels ağzından çıkan söz sanki hiç tartışılamazmış gibi sessizce " bu öldürülemez" dedi. Kanıtları tartmış, dikkate almıştı ve görüşü buydu. Elindeki tüfek ona su tabancası gibi geliyordu. "gelmekle aptallık ettik, bu imkânsız"

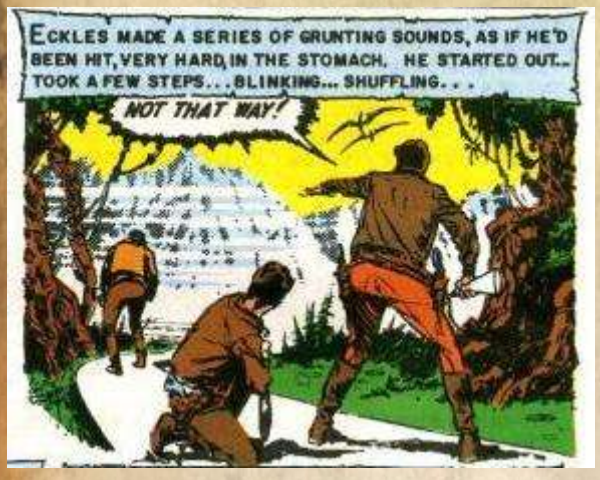
Travis "kapa çeneni" diye tısladı. " Bu bir kabus"

Travis “dön” dedi. “yavaşça makineye git, ücretinin yarısını iade ederiz”
Eckels “bu kadar büyük olacağını düşünmemiştim, yanlış hesaplamışım, hepsi bu ve şimdi gitmek istiyorum”
“Bizi gördü!” “İşte göğsündeki kırmızı leke!”

Gaddar kertenkele kabardı, zırhlı derisi binlerce yeşil madeni para gibi parıldadı, bozuk paralar yapış yapış, çamur, mukoza gibi bir şeyle kaplıydı ve içindeki minik böcekler kıpraştıkça, tüm vücudu titreşip, dalgalanıyordu. Hayvanın kendisini hareket etmese bile öyleydi, soluk verdi, taze etin rüzgârı aşağıdaki yabaniliklere doğru esti.
Eckels “beni buradan götürün, daha önce başıma böylesi gelmemişti, hepsinde sağ salim döneceğimden emindim, iyi rehberlerim, iyi safarilerim ve güvenliğim vardı.

Bu sefer hata yaptım, itiraf ediyorum bu sefer sağlam kayaya tosladım, bu benim için çok fazla”
Lesperance “Koşma, geri dön ve makineye saklan” dedi.

“evet” Eckels uyuşmuş gibiydi. Hareket ettirmek ister gibi ayaklarına baktı. Çaresizlikle homurdandı.

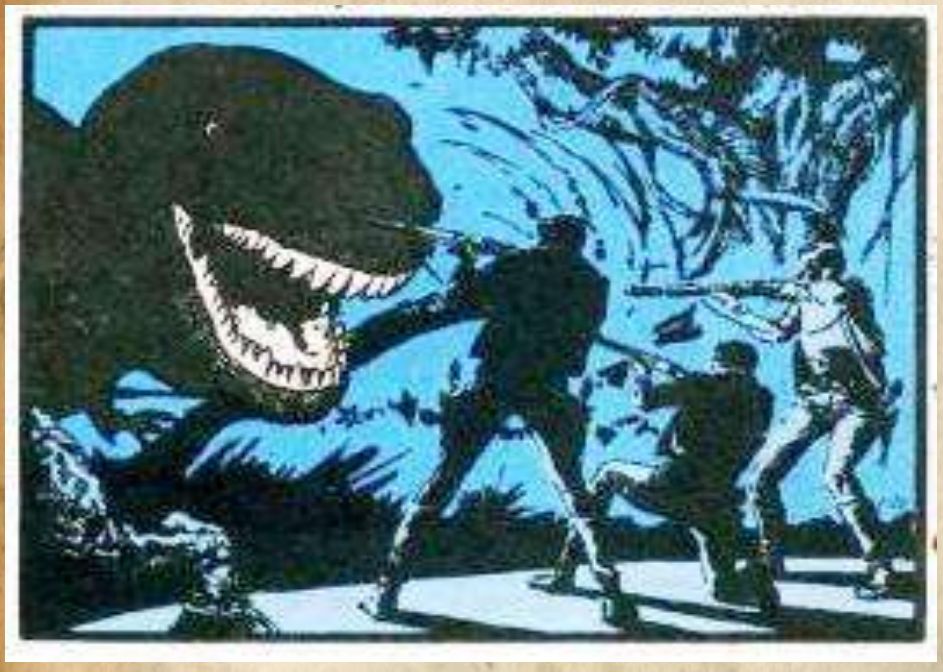

“Eckels!” Adam birkaç adım attı, “O taraftan değil” Hayvan önce korkunç bir çığlık atarak saldırdı. Yüz metreyi altı saniyede geçti, tüfeklerin tetiği çekildi ve ateş edildi. Hayvanın ağzından çıkan pis kokulu sıvı ve kanlar adamların üstünü başını kapladı. Hayvan kükredi, dişleri güneşte parlıyordu.

Tüfekler tekrar ateş etti, ateş sesleri kertenkelenin çığlık ve gök gürültüsünde kayboldu. Sürüngenin kuyruğunun büyük düzeyi, sağı solu kırbaçlayarak, sallandı.

Ağaçlar yaprak ve kütükler halinde patladı. Hayvan, adamları ikiye bölmek, üzüm gibi ezmek, dişlerinin arasına ve çığlık atan boğazına atmak için usta ellerini büktü. Taşa benzeyen gözleri adamlarla aynı hizadaydı. Adamlar hayvanın gözlerinin aynasında kendilerini gördüler. Metalimsi gözlere ve parlak, siyah irise ateş ettiler.

Taş bir put, dağdaki bir çığ gibi dinozor düştü. Gökgürlemesi gibi gürleyerek ağaçları kavradı ve onları da yanında sürükledi. Metal patikayı bozup, yıktı. Adamlar geriye kaçtılar. Onlarca tonluk et ve taş vücut çarptı. Tüfekler ateş açtı. Hayvan zırhlı kuyruğunu salladı, yılanımsı çenesini seğirtti ve sessiz uzandı. Boğazından oluk oluk kan akıyordu.

İçinde bir yerlerde bir çuval sıvı patlamıştı, insanı tiksindiren sıvı adamları sırılsıklam etti. Kıpkırmızı ve parlak olarak duruyorlardı. Gökgürlemesi durdu.

Orman sessizdi. Çığdan sonra yemyeşil bir sükûnet. Kâbustan sonra sabah. Billings ve Kramer yolun kenarına oturup kustular, Travis ve Lesperance tüfeklerinden duman çıkarken ayakta duruyorlar ve sürekli lanet okuyorlardı. Zaman Makinesinin içinde Eckels titriyordu. Yolu bulmuş ve makineye girmişti.

Travis yürüyerek geldi, Eckels'e göz attı metal bir kutudan bir gazlı bez alıp yolda oturan ötekilere de verdi.

"Temizlenin"

Adamlar başlıklarındaki kanı temizlediler, onlar da lanet okumaya başladılar. Hayvan etten bir tepe gibi yatıyordu. Hayvanın içindeki en uzak organların ölmesinin iç çekiş ve mırıltılarını duyabiliyordunuz, işi biten organlar, dalağından vs. akan sıvılar, hepsi son kez açılıp kapanıyorlardı, sanki devrilmiş bir lokomotif ya da bir ekskavatörün tüm vanaları açılmıştı. Kendi etinin tonlarca ağırlığıyla, dengesiz kalınca, kemikleri çatırdadı, güzelim kolları koptu, altında kaldı. Et titredi, sabitleşti.

Başka bir çatırdama sesi geldi. Başlarının üstünde devasa bir ağaç parçası koparak, ölmüş hayvanın üstüne düştü.

Lesperance, saatine baktı, "işte bu, tam vaktinde, hayvanın üzerine düşüp öldürecek olan ağaç buydu." İki avcıya baktı. " hatıra resmi çektirmek istiyor musunuz?"

“Ne?”

“Geleceğe bir anı götüremeyiz. Cesedin burada orijinal olarak öldüğü yerde kalması lazım, böylece böcekler, kuşlar, bakteriler olması gerektiği gibi onu yemeliler. Her şeyin bir dengesi var. Ceset kalacak ama yanında resim çektirebilirsiniz.”

İki adam düşünmeye çalıştılar ama kafalarını sallayarak vazgeçtiler. Gitmek üzere kendilerini metal yola bıraktılar, bitkin bir şekilde Makine'nin yastıklarına uzandılar. Arkalarından yıkılmış hayvana, hareketsiz tepeye baktılar, şimdiden tuhaf sürüngen kuşlar, altın rengi böcekler kaynayan zırha üşüşmüşlerdi. Zaman Makinesinin döşemesindeki bir ses adamları gerdi, Eckels titreyerek oturdu.

En sonunda "Üzgünüm" dedi. Travis "kalk ayağa!" diye bağırdı. Eckels ayağa kalktı.

Travis "tek başına o yola git" diyerek tüfeğiyle nişan aldı."sen Makineye binmiyorsun, seni burada bırakıyoruz!"
Lesperance Travis'in kolunu tuttu.
"bekle ..."
Travis adamın elini iterek "sen karışma!" dedi. "Bu salak yüzünden neredeyse geberiyorduk!
Fakat hepsi bu değil. Ayakkabılarına bakın! Yoldan ayrılmış! Mahvolduk! Ceza alacağız! Binlerce dolarlık sigorta! Kimsenin yoldan ayrılmayacağını garanti etmiştik ama bu ayrılmış, ah salak! Hükümete rapor etmem lazım! Seyahat

ruhsatımızı iptal edebilirler. Zamana ve tarihe ne yaptığını kim bilebilir?"
"Sakin ol, sadece biraz çamurlanmış"
Travis "Ne biliyoruz?" diye bağırdı.
"Hiçbir şey bilmiyoruz! Hepsi muamma! Defol buradan Eckels!"

Eckels gömleğini karıştırdı "ben öderim, yüz bin doları öderim!"
Travis Eckels'in çek defterine bakıp tükürdü. "Çık dışarı, Hayvan yolun yanında, elini dirseğine kadar hayvanın ağzına sokacaksın, o zaman bizimle

gelebilirsin" *"Bu çok saçma!"*
"Hayvan öldü seni aptal! Mermiler! Mermileri geride bırakamayız. Onlar

geçmişe ait değil. Her şeyi değiştirebilirler. İşte bıçağım, mermileri geri al.”

Orman tekrar canlanmıştı, yine kuş çığlıkları ve titremelerle doluydu. Eckels yavaşça kâbusların ve korkuların tepesi olan ilkel çöplüğe döndü. Uzun bir süre sonra, bir uyurgezer gibi ayaklarını sürüye sürüye yola çıktı.

Beş dakika sonra, titreyerek geri döndü. Kolları dirseğine kadar kıpkırmızıydı. Ellerini açtı, ikisinde de bir sürü çelik mermi vardı. Sonra yere düştü. Düştüğü yere uzandı, kıpırdamadı.
Lesperance “ona bunu yapmak zorunda değildin” dedi.
“Yapmamalıydım? Bunu söylemek için erken.” Travis adamın hareketsiz vücudunu dürttü. “Yaşayacak. Bir daha

da böyle av oyunları oynamayacak.”
Başparmağıyla Lesperance'a işaret etti
“düğmeye bas da, eve gidelim”
1492, 1776, 1812

Ellerini, yüzlerini temizlediler. Islak gömlek ve pantolonlarını değiştirdiler. Eckels, tekrar kalktı, hiç konuşmadı. Travis, tam on dakika boyunca onun suratına baktı.
Eckels “bana bakıp durma, ben bir şey yapmadım”
“Kim bilebilir?”

“Sadece yoldan ayrıldım, ayakkabılarım azıcık çamurlandı, ne yapmamı istiyorsun? Diz çöküp dua mı edeyim?”

"Buna ihtiyacımız olabilir. Seni uyarıyorum Eckels, seni hala öldürebilirim, tüfeğim hazır"

"Ben masumum, ben bir şey yapmadım!"

1999, 2000, 2055 Makine durdu.

Travis "defol" dedi. Oda yine oradaydı ama bıraktıkları gibi değildi. Aynı masanın arkasında aynı adam oturuyordu ama aynı adam aslında aynı adam değildi. Travis etrafa bakındı. " her şey yolunda mı?"

"Yolunda, eve hoş geldiniz!" Travis sakinleşmemişti. Yüksek pencereden dışarı bakıyor gibiydi. "Pekala Eckels, çık dışarı, bir daha da gelme sakın" Eckels kımıldayamıyordu. Travis "beni duymadın mı? Ne bakıp duruyorsun?" dedi.

Eckels havayı koklayarak ayakta duruyordu. Havada bir şeyler vardı, çok az, çok hafif, çok belirsiz kimyasal bir koku o kadar hafif ki ancak bilinçaltı duyumları onu bu konuda uyarıyordu. Duvardaki, mobilyalardaki, pencerenin dışındaki gökyüzündeki beyaz, gri, mavi, turuncu renkler şeydiler... şey...ve bir his vardı. Elleri, vücudu seğirdi. Bedeninin tüm hücreleri bu tuhaflığı seziyordu. Bir yerlerde, birisi ancak bir köpeğin duyabileceği ıslıklardan duyuyordu. Vücudu sessiz bir çığlık attı. Bu odanın ötesinde, bu duvarın ötesinde, bu adamın ki, aynı masa ve aynı adam değildi - ötesinde bir dünya, caddeler, insanlar vardı. Ne tür bir dünyaydı söylemesi zordu. Onların hareket ettiklerini hissedebiliyordu, duvarların ötesinde, rüzgârda sürüklenen bir sürü satranç taşı gibi...

Ama asıl önemlisi duvardaki tabelaydı, buraya ilk geldiğindeki aynı tabelaydı ama yazı değişmişti:

TAYM SAFARİ şrk.
GEÇMİŞTE HR YEEERE SAAFARİ DÜZENLENR
SİZ HYVANIN ADINI SÖÖLEİN
BİZ SİZİ ORAYA GÖTÜRELİM
ONU VUURUN

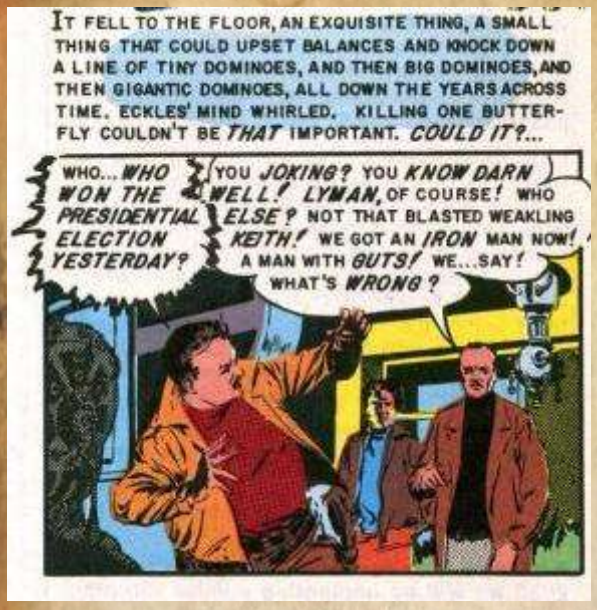
Eckels kendini sandalyeye attı. Aptal aptal botlarındaki çamur tabakasına baktı, titreyerek bir çamur parçası aldı. "Hayır olamaz, bu kadar küçük bir şeyden olamaz, hayır!"

Çamurun içinde yeşil, altın sarısı ve siyah güzel, çok güzel ve ölü bir kelebek vardı.

Eckels "Bu kadar küçük bir şeyden olamaz! Bir kelebekten olamaz!" diye bağırdı.
Kelebek yere düştü. Egzotik, minicik bir şey dengeleri altüst edip, zamanın içindeki küçük domino taşlarını yerinden oynatıp, sonra daha büyük domino taşlarını oynatıp, sonra devasa domino taşlarını oynatabilirdi. Eckels'in zihni allak bullak oldu. İşleri değiştiremezdi. Bir kelebeği öldürmek bu kadar önemli olamaz! Olabilir mi?

Yüzü buz gibiydi, ağzı titriyordu. "Dün seçimleri kim kazandı?" diye sordu.

Masanın arkasındaki adam güldü. "Şaka mı yapıyorsun? Gayet iyi biliyorsun ki, Deutscher aldı! Başka kim alacak? Şu salak, güçsüz Keith mi? Artık cesur, demir yumruklu bir başkanımız var. " Memur durdu. "Bir şey mi oldu?" Eckels inledi. Dizlerinin bağı çözüldü, yere çöktü. Titreyen ellerle kelebeği aldı. Kendi kendine, memurlara, dünyaya, Makineye yalvararak " Tekrar geri götüremez miyiz? Tekrar canlandıramaz mıyız? Olamaz mı? Yeniden başlatamaz mıyız? ..."

Kımıldayamadı, gözleri kapalı bir halde titreyerek bekledi. Travis'in yüksek sesle nefes aldığını duydu, Travis'in tüfeğinin emniyet kilidini açtığını duydu ve Travis tüfeğini kaldırdı.

Gök gürlemesi gibi bir ses duyuldu.

Yazan: RAY BRADBURY
Çeviren: Müjde Dural
NOT: Ray Bradbury'nin bu öyküsü 1952'de yazılmış olup, "Kelebek Etkisi" ne dayanır, 2005 yılında aynı isimli bir film de çevrilmiştir.

FİLMDEN KARELER

KAOS TEORİSİNİN BİLİNEN SÖYLEMİ KELEBEK ETKİSİ ZAMANI DOLAYISIYLA EVRİMİ DEĞİŞTİRİR. DİNOYMUN'LAR ORTAYA ÇIKAR. "DİNOZOR MAYMUNLAR"

MEŞHUR KELEBEK ÇİZMENİN ALTINDA BULUNUR!.

A SOUND OF THUNDER

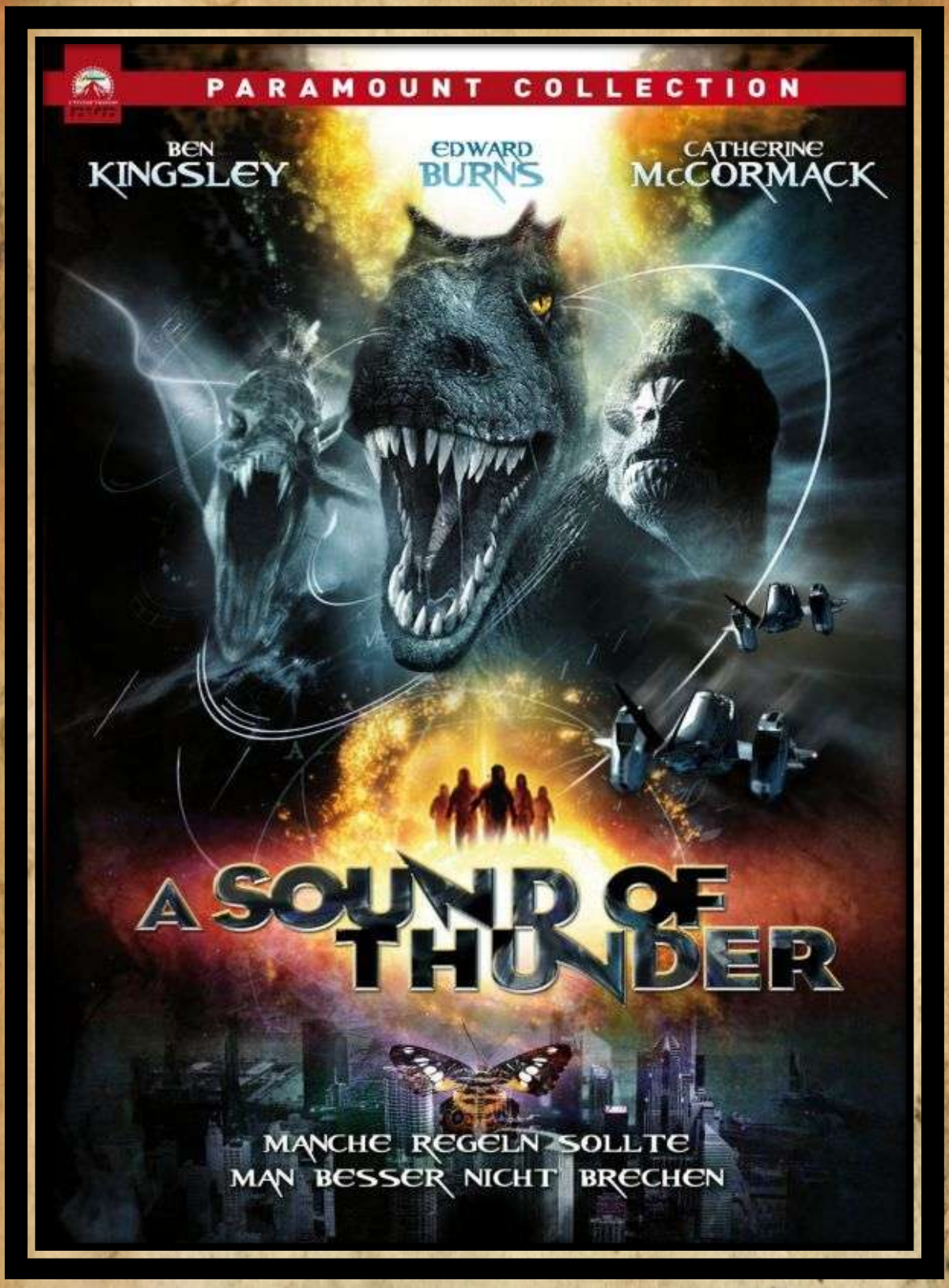

A SOUND OF THUNDER

PARAMOUNT COLLECTION
BEN KINGSLEY
EDWARD BURNS
CATHERINE McCORMACK
A SOUND OF THUNDER
MANCHE REGELN SOLLTE MAN BESSER NICHT BRECHEN

Filmin Özeti

Ray Bradbury ismi, belli başlı kitapları Türkçe'ye çevrilmeden önce, televizyon programıyla dikkat çekmişti ülkemizde. İlerleyen yıllarda ise özellikle öykü kitapları, bilim kurgu okuyucularının başucu kitaplarına dönüştü. Usta yazarın kısa bir öyküsü daha beyazperdeye uyarlandı. A Sound of Thunder'ın yönetmen koltuğunda Peter Hyams var. Edward Burns ve Ben Kingsley de ilginç bilimkurgu yapım için kamera önündeler. Burns filmde Kingsley'in hazırladığı bir program çerçevesinde zamanda safari yolculuğu yapıyor ve ilkel dönemlere gidip zevk için dinozor avlıyor. Fakat o esnada inanılmaz bir olay gerçekleşiyor. Adam bir kelebeği yok edince, zincirleme reaksiyon sonucu bütün bir insanlık silinir, yani tarih tersine döner. Bunun üzerine uzmanlar başka bir kelebeği yerine koyarak tarihimizi düzeltmeye, "Kelebek Etkisi"ni etkisiz hale getirilmeye çalışırlar. Anlatılan zaman yolculuğu ve evrim teorisi için kanıt teşkil edecek ama bir türlü ispatlanamayan solucan delikleri ve dinozorlar ile şempanzeler arasındaki ara tür 2055 yılı üzerinden, bu varsayımlara karşı taraf olarak

gerçekmiş gibi anlatılmış. Bu varsayımlara hala kanıt bulunamadı. Çok uzun bir sürede bulunamayacak gibi görünüyor...

Ray Bradbury Biyografi

Raymond Douglas Bradbury, 22 Ağustos 1920 tarihinde, Waukegan, Illinois, A.B.D.'de dünyaya geldi. İsveç göçmeni bir anne ve telefon hatları çekerek geçimini sağlayan bir babanın oğlu olan Bradbury, gençlik yıllarının tamamına yakınını Waukegan'da bulunan Carnegie Kütüphanesi'nde geçirdi. Kütüphaneleri çok seven yazar, her gün saatlerini orada geçirirken, bir yandan da ileriki yıllarda yazacağı romanların temellerini atıyordu.

Fahrenheit 451 adlı kitabına 1993 yılında yazdığı önsözde, liseyi bitirdikten sonra parasızlık nedeniyle koleje gidemediğini söylüyor Bradbury. Çocukluğundan beri kütüphanelerin müdavimi olduğunu, deliler gibi okuduğunu, kütüphanede ücretsiz verilen

kağıtlara öyküler yazdığını anlatıyor.

28 yaşında kütüphaneden çıktım, diyor. kitaplara ve edebiyata olan ilgisini bilen kolej müdürü, Bradbury'nin belki de gönlünü yapmak için kütüphaneye gelmiş, ona sembolik bir diploma vermiş, kep ve cübbe giydirmiş ve kütüphaneden "resmen" mezun etmiş.

1934 yılında, henüz 13 yaşındayken, ailesinin Los Angeles'a taşınması nedeniyle Waukegan'dan kopan Bradbury, Los Angeles Lisesi'ne kayıt oldu ve 1938 yılında bu okulu başarıyla bitirdi. Çok iyi bir öğrenci olmasına rağmen üniversiteye kayıt olmayan Bradbury, bunun yerine gazete satmayı tercih etti.

Beni kütüphane yetiştirdi. Kolej ya da üniversite gibi kavramlara inanmıyorum. Kütüphaneleri seviyorum çünkü çoğu öğrenci üniversiteleri karşılayacak maddi olanaklara sahip değil. Liseden mezun olduğumda depresyonun kenarındaydım ve hiç param yoktu; ben de 10 yıl boyunca haftanın 3 günü kütüphaneye giderek kendimi geliştirdim.

Flash Gordon ve Buck Rogers gibi erken dönem bilimkurgu kahramanlarından büyük oranda etkilenen Bradbury, 1938 yılından itibaren yazdığı öyküleri fanzinlere satarak para kazanmaya başlamıştı. Los Angeles Bilimkurgu Cemiyeti'ne katılan yazar, Robert A. Heinlein, Fredric Brown ve Jack Williamson gibi ustalarla orada tanıştı.

1938 yılında Imagination! adlı fan dergisinde Hollerbochen's Dilemma adını taşıyan ilk öyküsünü yayınlamayı başaran Bradbury, 1939yılında ise Futuria Fantasia adını taşına bir dergiyi yayınlamaya başladı. Sadece 4 sayı çıkan ve her biri 100'er kopya olarak hazırlanan Futuria Fantasia kısa ömürlü olduysa da, yazarın önünü açması açısından faydası tartışılmazdı.

Bradbury 1941 yılında Pendulum adlı kısa hikayesini Super Science Stories dergisine 15 dolar karşılığında satmayı başardı; bu yazarın edebi yeteneği sayesinde kazandığı ilk paraydı.İki yıl içerisinde tam zamanlı bir yazar olarak çalışmaya başlayıp bütün diğer işlerini bırakan

Bradbury, 1947 yılında ise kısa hikayelerin toplamından oluşan ilk romanı olan Dark Carnival'ı piyacasa çıkarttı.

400'ün üzerinde kısa hikaye ve novella yazan, 50'nin üzerinde antoloji kitabında öyküleri yayınlanan, 20'den fazla tiyatro oyunu, onlarca çocuk edebiyatı, kurgu-dışı hikaye ve t.v. senaryosu kaleme almış olan Bradbury, çağımızın en üretken yazarlarından birisidir. Hayranları tarafından bir bilimkurgu yazarı olarak tanımlansa da bu tanımlamaya katılmayan Bradbury,bu konuda şu açıklamayı yapmıştır;

Öncelikle, ben bilimkurgu yazmıyorum. Yazdığım tek bilimkurgu kitabı var; o da Fahrenheit 451. Çünkü o kitap gerçeğe dayanılarak yazıldı. Bilimkurgu gerçeğin tasviridir, fantazi ise değildir. Fahrenheit 451 dışında bilimkurgu alanında verdiğim eser yoktur.

1947 yılında Marguerite McClure ile evlenen Bradbury, bu evlilikten 4 kız çocuğu sahibi oldu. Halen Los Angelas'da yaşayan yazar, hikâyelerini kaleme almaya devam etmektedir. Onlarca eseri çizgiroman, tv dizisi ve sinema filmi olarak uyarlanmış olan yazarın üzerine

bir de belgesel çalışması yapılmıştır; Ray Bradbury; Story of a Writer.

Defalarca sinemaya ve tiyatroya aktarılmış olan kara-ütopya romanı Fahrenheit 451 ile ünlü olan Amerika'lı bilimkurgu, fantezi ve korku yazarı. Something Wicked This Way Comes, Fahrenheit 451 gibi eserleriyle tanınsada Bradbury çağımızın üretken yazarlarındandır;50'nin üzerinde antalojide öyküleri yayınlanmış,20'den fazla tiyatro oyunu,onlarca çocuk edebiyatı, kurgu-dışı hikaye ve t.v. senaryosu kaleme almış olan yazar, 400'ün üzerinde kısa roman ve kısa öykünün kapağına adını yazmıştır.

Ray Bradbury

Yazardaki azmi anlamak ise beş yüzün üzerinde öykü, roman, oyun ve şiir kaleme aldığını söylemek yeterli herhalde. Bugün dünyanın en büyük bilimkurgu ve fantezi yazarlarından biri olan Ray Bradbury, yirmi yaşındayken Weird Tales'da yayınlanan ilk öyküsünden bu yana, 500'e yakın öykü, roman, oyun ve şiir kaleme almıştır. John Huston'ın 1956 yapımı Moby Dick'inin televizyon

senaryosunu yazmıştır. Sonraları Alfred Hitchcock şov ve Rod Sterling'in Alacakaranlık Kuşağı için senaryolar yazmıştır.
Apollo astronot grubundan biri ay'a indiğinde, Bradbury'nin romanı Dandelion Wine onuruna, bir kratere Dandelion Crater adını verdiler. Bradbury'den Tokyo yakınlarında bir 21. yüzyıl kentinin tasarımı konusunda yardımcı olması istenmiştir.
İster bir kasabaya gelen karnavaldan (Uğursuz Bir Şey Geliyor Bu Yana), ister Mars'a yerleşmeye giden Dünyalılardan bahsetsin (Mars Yıllıkları), ister de gelecekte görevi kitap yakmak olan itfaiyecilerden bahsetsin (Fahrenheit 451) bunu kendi insanı içine çeken, gizemli tarzında yapabilmeyi başaran, Amerikanın yaşayan (92 yaşındadır) en büyük bilimkurgu yazarı.
Bilimkurgu ve fantezi yazarı Amerikalı. Fahrenheit 451 ile tanınsa da Illustrated Man gibi yapıtları da okumak gerekir. Tasvirlere bakış açısı ile- benzer türde yazan diğer yazarlara göre tasvirleri oldukça kısadır, ama üslubu ile bu farkı fazlasıyla kapatır.

Ray Douglas Bradbury, yazar, şair, senarist. Bilimkurgu ve korku türlerinde üstad.
The Martian Chronicles, Fahrenheit 451, The Illustrated Man, Ahmed and the Oblivion Machines kitaplarından birkaçı.
Ray Bradbury

- ***Kitapları yakmaktan daha kötü suçlar vardır. Bunlardan biri okumamaktır.***
  - ***(There are worse crimes than burning books. One of them is not reading them.)***
- ***Kütüphaneler olmasaydı, ne mi olurdu? Geçmişimiz ve geleceğimiz hiç olurdu.***
- ***Bana geleceği tarif etmeye kalkmayın. Ben bunu önlemek için çalışıyorum.***
- ***Biz, yabanda ağlayan tuhaf bir azınlığız.***
- ***Bir yaşam sevgiye dayalı olmalıdır.***
- ***Rahatsız edici, anlamsız, gerçek değil. Havada bir yerde bulunuyor.***
  - ***(İnternet hakkındaki yorumu.)***

- ***Eğer dünya kitap okumayanlarla, bilgisizlerle, öğrenmeyenlerle dolmaya başlarsa, kitapları yakmak zorunda kalmazsınız değil mi? Eğer dünyanın geniş ekranı (televizyon,bilgisayar,vs.) basketbolla ve futbolla dolar da mtv içinde boğulursa, gaz yağını ateşlemeye gerek kalmaz.***

Etiket Arşivi Ray Bradbury

"Biliyor musun? Biz çok garip bir aileyiz. Amcam bir keresinde yaya olduğu için tutuklanmıştı"

Fahrenheit 451.Ray Bradbury imzalı, otorite, sansür ve distopya üzerine yazılmış, çok çarpıcı bir eser. Yukarıdaki cümle bu romanın ana karakterlerinden birine ait. Henüz 17 yaşında olan ve kitapların yakıldığı, insanların yöneticiler tarafından adeta tasmalarla

idare edildiği, okuduklarının, izlediklerinin, konuştuklarının; kısacası yaşamlarının kendilerini yönetenlerin verdiği kararlar ile idare edildiği bir dünyada yetişen bir kız çocuğunun cümlesi.

Eser öylesine etkileyici ve öylesine gerçek ki, etkilenmemek mümkün değil. Otoriter sansürün bir toplumu ne hale getirebileceğini bütün çıplaklığı ile göstermiş yazar. Otorite, tarihi bile kendi isteğine, arzularına ve amaçlarına göre değiştirmiş bu dünyada. İtfaiye teşkilatı kitapları yakmaktan sorumlu mesela. Tarih öyle değiştirilmiş ki itfaiye teşkilatının eskiden yangınları söndürmekle görevli olduğuna dair hiçbir yazılı belge kalmamış. Kitapta diyor ki ilk itfaiye teşkilatı 1700 lü yıllarda, rejim karşıtı kitapların yakılması için kurulmuş.

Acaba bugün internetimize sansür koymak isteyenler yeterince iradeli mi? Acaba insani içgüdülerine kanmayıp, sansürler üzerinden otorite kurma eylemine girmek istemeyecekler mi? Bizi bizden daha iyi tanıdıklarını düşünmeyecekler mi? Çünkü güç, tarih boyunca insanları yozlaştırmıştır. Öyle ya

da böyle, güçlü olan, gücünü az ya da çok kendi çıkarı için kullanmıştır. Sansür ise yapana çok büyük bir güç tanır. Sansür sizin düşüncelerinizi değiştirir, çünkü farklı bakış açılarını sınırlandırarak görüşünüzü daraltır. Sansür sizin kara koyun olmanızı engeller, sürüyü terk edenin kurt tarafından yenileceğini söyler. Oysa sansürü uygulayanın üzerindeki koyun postu sansürlenmiştir aslında. Koyun demek yasaktır çünkü. "Kral çıplak!" diye bağıran çocuk hapiste çürümektedir aslında.

Geçen hafta G8 öncesi, Fransa'da E-G8 forumu toplandı. G8 ülkelerinin yanı sıra, dünyada internet ve bilişim dünyasını yönlendiren birçok yöneticinin de katıldığı bir forum oldu. Fransa Başbakanı Nicolas Sarkozy, konuşmasında çok çarpıcı bir kavramdan bahsetti: Civilised internet. Sivilleştirilmiş internet. Bir anlamda, devletler tarafından daha kolay idare edilebilecek bir internet. Bu demek oluyor ki, dünyanın ekonomisini ve siyasetini yönlendirenler, internet üzerinde daha fazla kontrol istiyorlar. İşin kötüsü, medyanın birçok temsilcisi de bu görüşü destekliyor. Kimisi telif haklarını

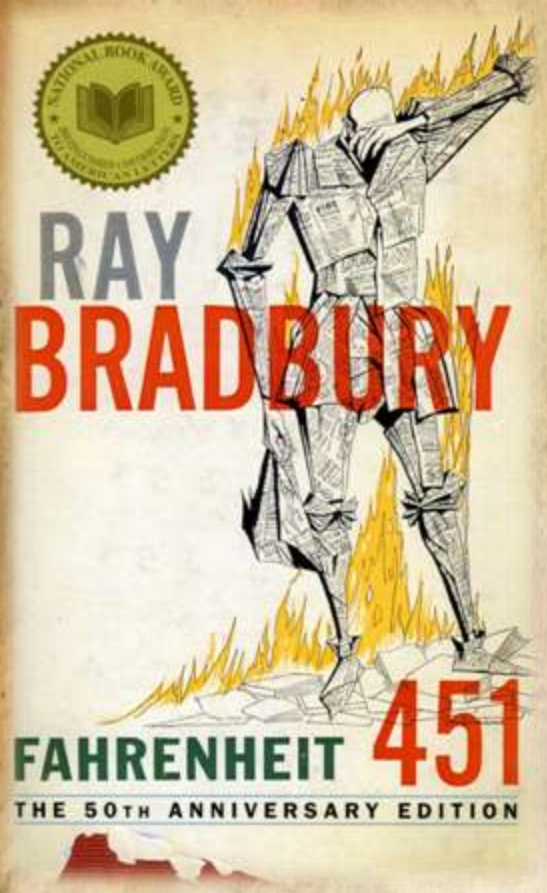
korumak için, kimisi devlet sırlarının sır olarak kalması için, kimisi politik üstünlük için. Amaçlar farklı ama hedef aynı. Tasmalanmış bir internet, otoriter yönetim biçimleri. Aynı forumda buna da bir isim verilmiş: Kaliteli Otorite. Financial Times yazarı Francis Fukuyama'nın deyimi ile günümüz demokratik rejimlerinin geldiği ya da geleceği nokta kaliteli otoriterlik olabilir. Yani ekonomik olarak gelişen, politik anlamda stabil, fakat insan hak ve özgürlüklerinin çok umursanmadığı; yöneticilere göre ütopik, yönetilenlere göre distopik bir rejim. Hürriyet yazarı Ertuğrul Özkök, 1 Haziran 2011 tarihli yazısında diyor ki, "Medeni internet ve kaliteli otoriterlik, önümüzdeki günlerde göreceğimiz sivil vesayet rejimlerinin kılıfı olacak". Bu görüşe katılmamak için hiçbir sebep yok.

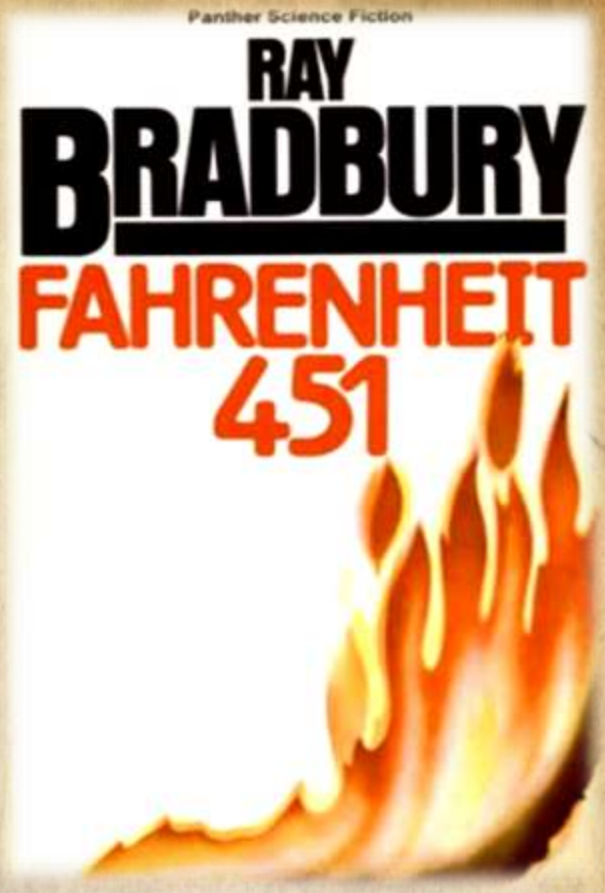
Açıkçası ben, kendim için, çocuklarım için ve torunlarım için; kitapların yakıldığı, girebileceğim internet sitelerinin başkaları tarafından belirlendiği, düşüncelerimin sınırlandırıldığı, konuştuğum-yazdığın kelimelerin bir başka insanın elinden çıkan bir listeden seçildiği bir gelecek

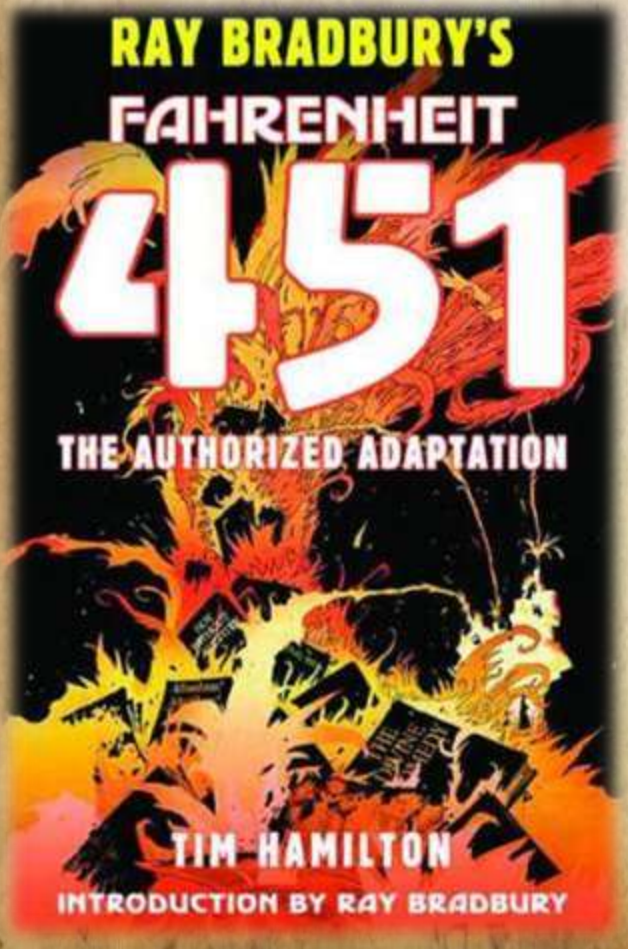
istemiyorum. Düşünebildiğim konuşabildiğim, tartışabildiğim, herkesin fikrine,inancına saygı duyulan, herkesin söz sahibi olduğu, daha özgür, daha hoşgörülü bir gelecek istiyorum. Dünya çapında düşünülen sansür ve kaliteli otoriterlik odaklarına dur deme zamanının geldiğine inanıyorum. Ve bunu ancak doğru bilgilendirme ve bu bilgilerin paylaşımı ile yapabileceğimizi biliyorum. O yüzden, Fahrenheit 451'i okuyun, size tanıdık gelen çok şey göreceksiniz o kitapta. Ve geleceğimizi...Eğer bir şeyler yapamazsak.

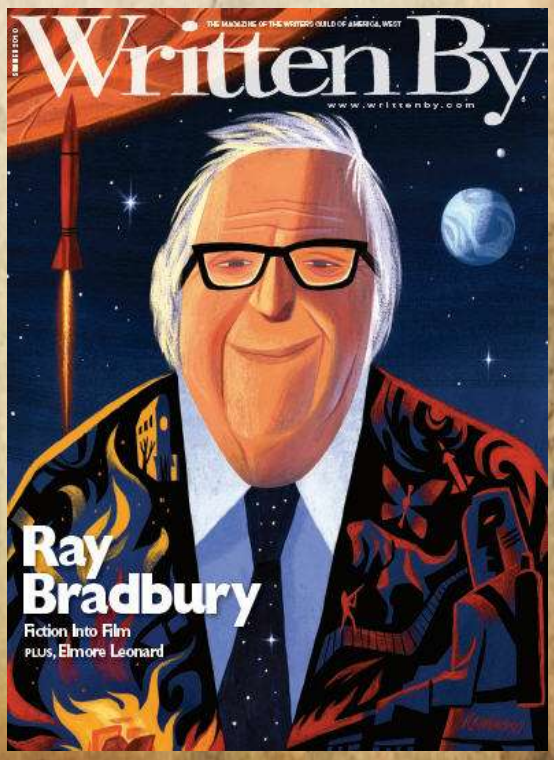
Bahadır Taşdelen

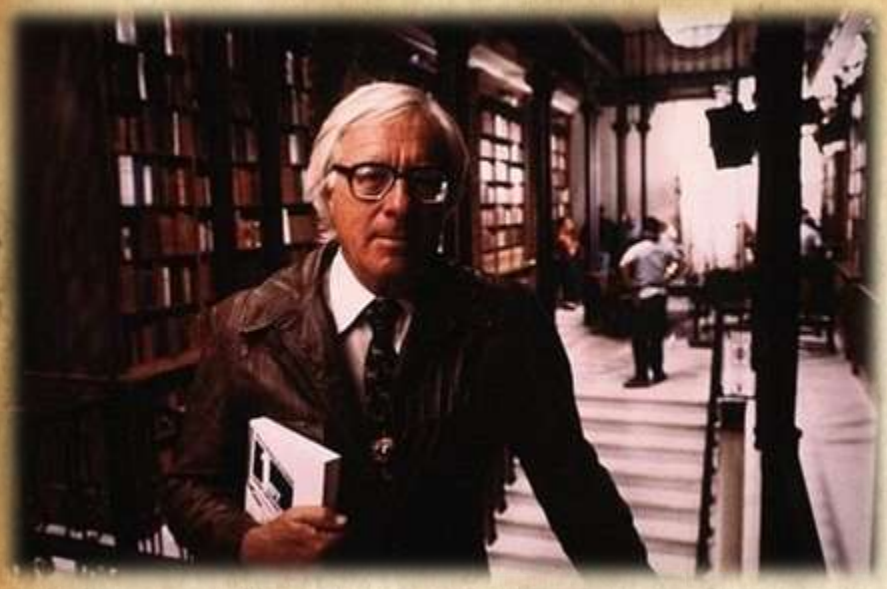

RAY
BRADBURY
FAHRENHEIT 451
THE 50TH ANNIVERSARY EDITION

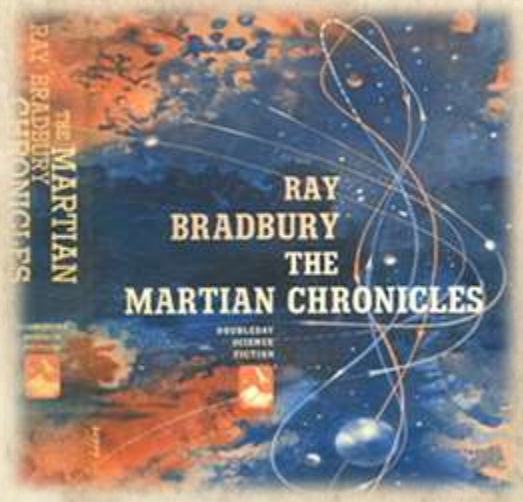

Panther Science Fiction
RAY
BRADBURY
FAHRENHEIT
451

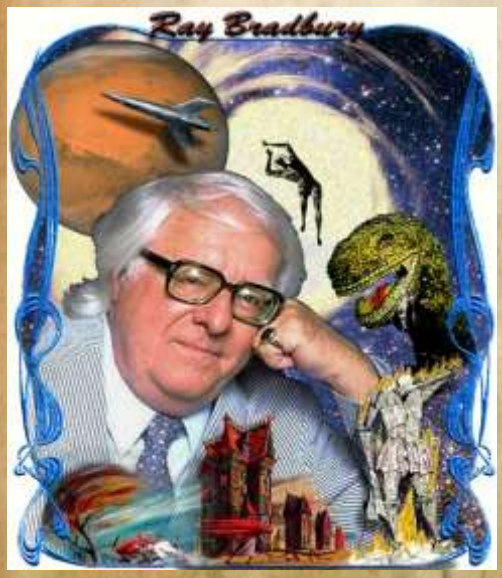

RAY BRADBURY'S
FAHRENHEIT
451
THE AUTHORIZED ADAPTATION
TIM HAMILTON
INTRODUCTION BY RAY BRADBURY

Written By
www.writtenby.com
Ray
Bradbury
Fiction Into Film
PLUS, Elmore Leonard

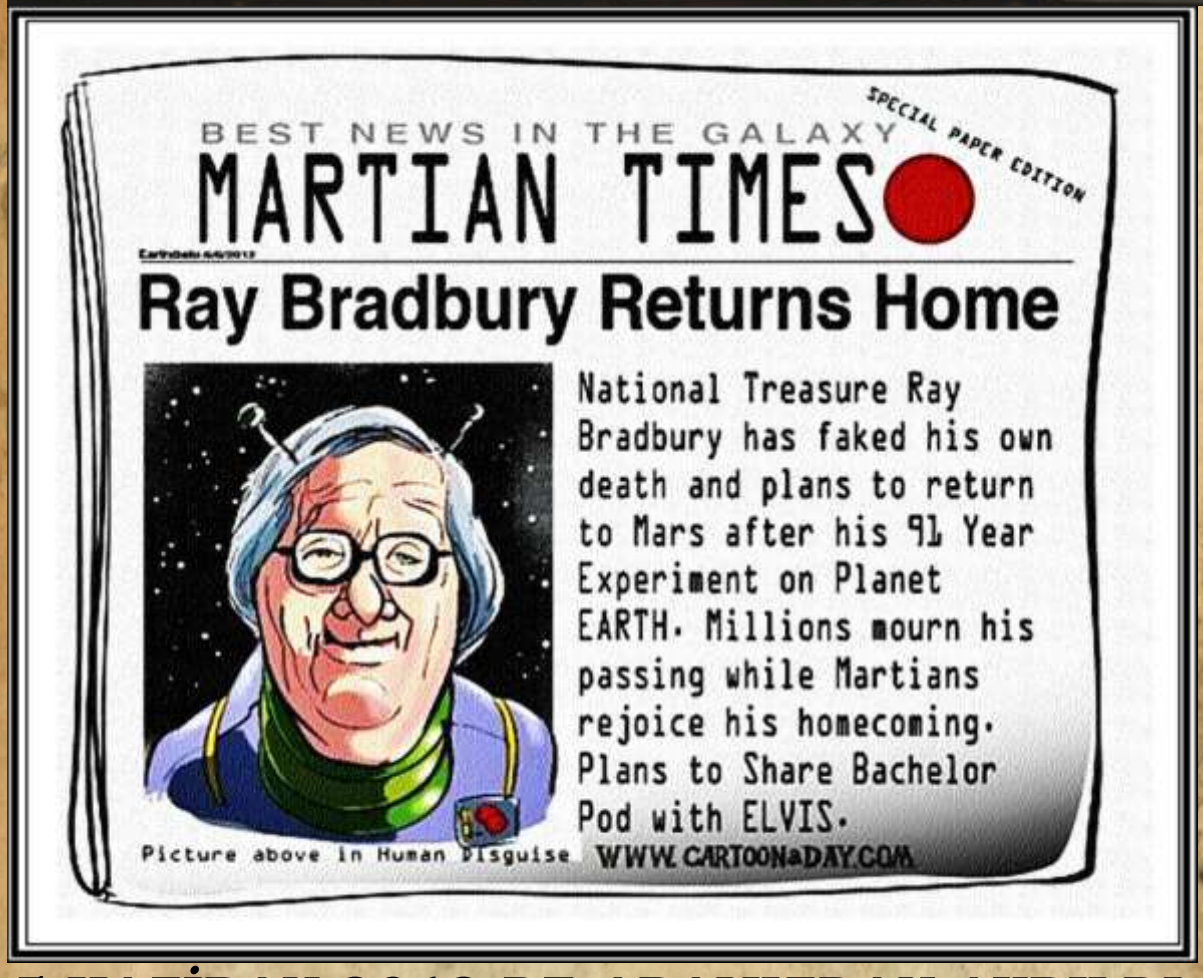

RAY BRADBURY
World-famous stories of man's
first interplanetary conquest by
the most imaginative writer of
our time
THE
MARTIAN
CHRONICLES

RAY
BRADBURY
THE
MARTIAN CHRONICLES

Ray Bradbury

5 HAZİRAN 2012 DE ARAMIZDAN AYRILDI. TOPRAĞI BOL OLSUN.

ZAMANGEZGİNİ TARAFINDAN
KİTAPSEVERLER
İÇİN HAZIRLANMIŞTIR.